

Spaima

Cristian Ovidiu

Spaima

Cerul și-a deschis vămile
cad fluturi în năvodul iubirii
reci sloiuri în straie de nori
spun blestemul ploii
cetăți se ridică din mare
ca temelii pentru sângele scurs
e roșu apusul ca o inimă rănită
suverană se ridică peste cuvinte și frică
pasărea tristă închisă
în foaierul vrăjitorului
stăpân peste timp